

Yalda, la noche del perdón

Títol original: *Yalda, la nuit du pardon* **Direcció i guió:** Massoud Bakhshi **País:** França **Durada:** 88 min **Any:** 2019 **Gènere:** Drama social **Interpretació:** Sadaf Asgari, Zakieh Behbahani, Arman Darvish, Forough Ghajabagli **Música:** Dana Farzanehpour, Denis Séchaud **Fotografia:** Julian Atanasov **Distribuïdora:** Avalon **Estrena a Espanya:** 30/04/2021 **No recomanada per a menors de 12 anys**
Doblada en espanyol

SINOPSI

A l'Iran actual, la Maryam, una jove de 22 anys, és sentenciada a mort després de matar per accident el seu marit, Nasser, de 65. L'única persona que pot salvar-la és la Mona, la filla d'en Nasser. Per a això, només ha d'acudir a un conegut programa de televisió i perdonar en directe la Maryam. Però costa perdonar quan totes dues es veuen obligades a reviuere el passat. (FilmAffinity)

CRÍTICA

27.01.2020 - Amb el seu segon llargmetratge, una producció majoritàriament europea, l'iranià Massoud Bakhshi construeix una pel·lícula apassionant sobre un espectacle televisiu en femení

"El perdó guia els passos de la mort cap a la vida. En molts casos, arriba just abans l'execució que encara no s'ha produït. Perdonar l'assassí d'un ésser estimat no és fàcil. No pot fer-ho tothom". És la nit del solstici d'hivern a Teheran i l'hora d'inici de *L'alegria del perdó*, un programa de televisió que té un gran nombre de seguidors. Una jove de 22 anys, que arriba emmanillada a l'estudi de gravació, espera nerviosa per sortir a escena, ja que la seva vida està en joc. Així comença **Yalda, la noche del perdón**, el segon llargmetratge de l'iranià **Massoud Bakhshi**, estrenat a la secció World Cinema Dramatic de la 36ª edició del Festival de Sundance. El guionista i director, que es va donar a conèixer a la Quinzena dels Realitzadors de Canes de 2012 amb *Une famille respectable*, confirma la seva habilitat per reflectir qüestions morals i socials al voltant de l'amor i de l'odi o de la suposada satisfacció de la venjança; tot això passat per la trituradora d'un espectacle mediàtic que n'analitza els motius.

L'emissió, el ritme de la qual està marcat per múltiples comptes regressius i apel·lacions als SMS dels espectadors ("Marca 1 si creus que la Maryam és innocent; en cas contrari, marca 2"), enfronta cara a cara, en dues butaques, els dos protagonistes amb el presentador Omid (**Arman Darvish**) com a mestre de cerimònies. La Maryam (**Sadaf Asgari**), de 22 anys, acaba de passar 15 mesos a la presó per haver matat accidentalment el seu marit i ocupador Nasser Zia, de 65 anys i director d'una agència de publicitat a la capital, arran d'una disputa per un embaràs que ell no volia. La jove, que va perdre el seu fill i va ser condemnada a la pena de mort per penjament, només pot ser salvada pel perdó oficial en directe de la seva vella amiga, la Mona (**Behnaz Jafari**), l'única filla d'en Nasser. Entre bastidors es troben el responsable del programa, l'ayat (**Babak Karimi**), la mare de la Maryam (**Fereshteh Sadr Orafaee**) i l'assistenta de producció, la Keshavarz (**Forough Ghajebglou**). Per a alguns, està en joc l'audiència i per a altres, la vida o la mort d'una persona. Durant el programa, apareixeran secrets, revelacions i sorpreses...

Matrimoni provisional, diners de sang (suma a pagar a la família del difunt), bretxa que separa les classes socials, sospites de suborn i conflicte d'herència: **Massoud Bakhshi** desxifra metòdicament la realitat iraniana a través de les peripècies d'un interessant melodrama (la Maryam, obsessionada amb la seva innocència i amb la veritat sobre el seu matrimoni, no cedeix davant la contrició necessària per al perdó) que ofereix excel·lents papers a les dues actrius principals. Un apassionant duel de control i de desbordament d'emocions (de vegades estimulat per girs de guió acuradament preparats) que ofereix al director l'oportunitat de criticar amb intel·ligència els engranatges de l'espectacle televisiu (la pel·lícula inclou un reportatge "documental" d'estil succès) a través d'una mirada molt cinematogràfica que es recolza en una bonica direcció de fotografia del búlgar **Julian Atanassov**.

Fabien Lemerrier – cineuropa.org